

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

COM(94) 466 endelig udg.

Bruxelles, den 25.10.1994.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

STRUKTUROMLÆGNINGEN INDEN FOR FÆLLESSKABETS JERN- OG STÅLINDUSTRI

STRUKTUROMLÆGNINGEN INDEN FOR FÆLLESSKABETS JERN- OG STÅLINDUSTRI

STATUS OG KONKLUSIONER

meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet

A. UDGANGSPUNKT

Størstedelen af jern- og stålvirksomhederne har siden udgangen af 1991 befundet sig i en alvorlig finansiell situation fremkaldt af det økonomiske tilbageslag. Denne situation hænger sammen med tilstedeværelsen af en betydelig overskydende produktionskapacitet, som der allerede blev advaret imod i 1990 i "de generelle mål for stål", og den har bevirket, at alle EU-producenter har anmodet Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at overvinde jern- og stålsektorens vanskeligheder.

Kommissionen ajourførte i efteråret 1992 de 1995-scenarier, der blev opstillet i 1990, og foretog en diagnose, som industrien og senere medlemsstaternes eksperter kunne tilslutte sig, og hvorefter den forventede overskydende produktionskapacitet i 1995 ville ligge på mellem 19 og 26 mio. tons pr. år (mio. t/år) for varmvalsedes produkters vedkommende.

Dette førte til, at Kommissionen, Rådet og Fællesskabets jern- og stålindustri mellem november 1992 og februar 1993 vedtog et strukturomlægningsprogram baseret på to elementer:

- Industrien skulle inden den 30. september 1993 fremlægge et fyldestgørende og troværdigt kapacitetsnedsættelsesprogram, der indebar en nedsættelse på mellem 19 og 26 mio. t/år i perioden 1993-1995 for varmvalsedes produkters vedkommende; disse kapacitetsnedsættelser skulle anmeldes til hr. Braun, som Kommissionen og Rådet i november 1992 havde overdraget hvervet som uafhængig ekspert på dette område;
- Kommissionen og/eller Rådet skulle vedtage en pakke ledsageforanstaltninger for at lette strukturomlægningsprocessen; det drejede sig om:
 - * En række nye sociale foranstaltninger (et budget på 240 mio. ECU over tre år) med henblik på at dække en del af de sociale omkostninger i forbindelse med lukningerne;
 - * finansielle ordninger (artikel 53a), der skulle sætte virksomhederne i stand til på solidarisk basis at deltage i dækningen af de industrielle omkostninger i forbindelse med lukningerne;
 - * retningslinjer for produktion og leverancer (artikel 46), der skulle bidrage til at bevare stabiliteten på det interne marked;
 - * eksterne foranstaltninger over for importen fra visse tredjelande.

På sit møde den 25.2.1993 støttede Rådet denne fremgangsmåde og opfordrede Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser, idet den understregede, at iværksættelsen af ledsageforanstaltninger var betinget af, at industrien fastlagde et troværdigt kapacitetsnedskæringsprogram på mindst 19 mio. t/år varmvalsede produkter.

B. STRUKTUROMLÆGNINGSPROCESSENS FORLØB

I. KAPACITETSNEDSKÆRING

*** 1993: Statsstøttesagerne**

I 1993 fastlagde de ikke-støttede virksomheder ingen kapacitetsnedskæringer ud over dem, der i januar 1993 blev anmeldt til hr. Braun, og som omfattede 5,8 mio. t/år varmvalsede produkter. Deres hovedargument var, at man endnu ikke havde kendskab til den strukturuomlægningsindsats, der ville blive gjort af de virksomheder, som modtog statsstøtte. Disse virksomheder (CSI, Sidenor, Ilva, Freital, EKO-Stahl og Siderurgia Nacional) havde anmodet om statsstøtte som hjælp til sanering af deres situation og skulle til gengæld tilbyde tilstrækkelige kapacitetsnedskæringer under samtidig hensyntagen til den alvorlige markedssituation, som gik hårdt ud over langt størstedelen af Fællesskabets jern- og stålvirksomheder.

Først på mødet den 17.12.1993 gav Rådet en enstemmig og samstemmende udtalelse om de seks pågældende statsstøttesager, hvilket bevirkede, at fristen for fremlæggelse af et lukningsprogram blev udskudt til 21. marts 1994.

*** 1994: Stadig ikke tilstrækkelige fremskridt**

På rådsmødet (industriministre) den 22. april 1994 viste Kommissionens statusrapport om forløbet af strukturuomlægningen inden for jern- og stålindustrien, at der i forhold til minimumsmålet for kapacitetsnedskæring på 19 mio. t/år kun var fundet frem til 11,2 mio. tons, hvoraf 5,4 mio. tons vedrørte de virksomheder, som havde anmodet om anvendelse af EKSF-traktatens artikel 95 med henblik på statsstøtte, og de resterende 5,8 mio. tons var dem, der var anmeldt til hr. Braun.

I mellemtiden trak den italienske partner, der som led i den i december 1993 tilladte privatisering af EKO-Stahl skulle overtage denne virksomhed, sig tilbage i maj 1994, hvilket medførte, at der skulle indledes nye forhandlinger for at finde en ny køber. Disse forhandlinger tog fart i slutningen af sommeren 1994, og den løsning, der nu er på tale for EKO-Stahl, vil ikke indebære nogen videre ændringer i det samlede regnestykke for så vidt angår kapacitetsnedskæringerne som angivet ovenfor.

En mulighed for at komme væsentligt nærmere det opstillede mål viste sig i foråret 1994. Det drejede sig om en yderligere nedskæring på ca. 5 mio. t/år hos private italienske jern- og stålproducenter, som skulle finansieres via statsstøtte.

Kommissionen informerede Rådet på mødet den 22. juni 1994 om denne konkrete mulighed for at opnå yderligere kapacitetsnedskæringer og om de betingelser, den fandt det nødvendigt at fastsætte, for at den lukningsstøtte, som den italienske regering skulle yde, var forenelig med statsstøttereglerne. Størstedelen af medlemsstaterne har tilsluttet sig Kommissionens forslag men i en endnu strammere form. Den italienske regering fastlagde i sommer den lovgivningsramme (lov plus gennemførelsesbestemmelser), der skal gøre det muligt at yde lukningsstøtte. Kommissionen har undersøgt, hvorvidt denne lovgivningsramme er forenelig med statsstøttereglerne, og har givet sin tilladelse den 19. oktober 1994.

Den italienske regering anslår for øjeblikket, at de lukninger, der kan gennemføres af den italienske industri, maksimalt omfatter 5 mio. t/år varmvalsede produkter.

Kommissionen vil i hvert enkelt tilfælde undersøge, hvorvidt støtten er forenelig med statsstøttereglerne, og vil foretage en kontrol ("monitoring") for at sikre sig, at de betingelser, der gælder i den periode, lukningerne foretages, overholdes fuldt ud. Kapacitetsnedskæringerens nøjagtige virkninger vil først være kendt hen imod slutningen af november.

II. LEDSAGEFORANSTALTNINGER

I januar 1993 traf Kommissionen de forskellige ledsageforanstaltninger, som industrien havde anmodet om, og som Rådet støttede. Den sidste ledsageforanstaltning blev iværksat i efteråret 1993 og vedrørte godkendelsen af rammeaftaler (artikel 53a) med henblik på solidarisk finansiering af kapacitetsnedskæringer inden for tre kategorier af jern- og stålprodukter.

Som en yderligere ledsageforanstaltning indførte Kommissionen i foråret 1994 et meget strengt monitoring-system med henblik på en regelmæssig kontrol af overholdelsen af de betingelser, som er fastsat af Rådet og Kommissionen i forbindelse med de seks statsstøttetilladelser, der blev besluttet i december 1993.

Kommissionen har således under hele strukturomlægningsprocessen bestræbt sig på at skabe de nødvendige betingelser, for at industrien kunne opstille og fremlægge en samlet, fyldestgørende kapacitetsnedskæringsplan, der er en nødvendig forudsætning for en varig sanering af Fællesskabets jern- og stålsektor.

Kommissionen og Rådet har også på de seneste rådsmøder og specielt på mødet den 28. september 1994 (jf. konklusionerne i bilag I) erindret industrien om, at fristen for fremlæggelse af kapacitetsnedskæringsplanerne var blevet forlænget en sidste gang indtil rådsmødet i november, og at der på dette rådsmøde ville blive taget stilling til ledsageforanstaltningernes videre skæbne.

III. **STATUS**

På indeværende tidspunkt har industrien endnu ikke fremlagt et fyldestgørende kapacitetsnedskæringsprogram, eftersom kapacitetsnedskæringerne kun omfatter 16.2 mio. t/år varmvalsede produkter (jf. bilag II). De ligger således under minimumsniveauet i det interval på 19 til 26 mio. t/år, der blev fastsat ved udgangen af 1992 efter fælles aftale med industrien og Rådet.

Ledsageforanstaltningerne er imidlertid stadig gældende.

C. **AJOURFØRT EVALUERING AF OVERSKUDSKAPACITETEN**

Som følge af den forbedring, der har kunnet konstateres i de økonomiske udsigter siden foråret 1994, er det blevet antydnet, at det førømtalte interval for kapacitetsnedskæring ikke længere var relevant, og at minimumsmålet på 19 mio. t/år burde opgives. På denne politiske baggrund har Kommissionen ajourført sin diagnose for 1995 og er nået til følgende konklusioner:

I. **DEN INTERNE EFTERSPØRGSEL**

Udviklingen i den interne efterspørgsel efter stål i Fællesskabet i 1993 har været meget negativ, idet der er tale om en tilbagegang i det synlige stålforbrug på ca. 14%. I slutningen af 1993 kunne der konstateres en beskeden bedring, og denne tendens er gradvis blevet forstærket, så der i 1994 og 1995 helt klart bliver tale om en stigning. Det anslås, at der for 1994 som helhed vil være tale om en stigning i forbruget på ca. 5%. Selv om denne vækst øges kraftigt i 1995, vil det være vanskeligt ved udgangen af dette år at nå op på 1992-niveauet. Det er ikke desto mindre denne hypotese, der ligger til grund for beregningen af det interne efterspørgselsniveau for stål i 1995.

II. **SALDOEN PÅ HANDELSBALANCEN**

Den eksterne efterspørgsel var meget dynamisk i 1993 og i første halvdel af 1994. Hovedtrækkene i denne udvikling var eksporten af lange produkter til Kina i begyndelsen af 1993 og derefter eksporten af flade produkter især til USA. I 1993 og specielt i første halvdel af året skete der en kraftig nedgang i importen fra tredjelande. Der har således for 1993 kunne registreres et exceptionelt resultat for så vidt angår saldoen på handelsbalancen, dog allerede med en vis negativ tendens for 1994.

Dette fænomen må betragtes som værende konjunkturbetinget. For 1995 kan der forventes en vis forbedring af størrelsesordenen 1 til 2 mio. tons i forhold til saldoen på 8 mio. tons registreret i 1992.

III. **OVERSKUDSKAPACITETEN I 1995**

Den produktion, der er nødvendig for at dække den interne efterspørgsel og den saldo på handelsbalancen over for tredjelande, der forventes for 1995, er på ca. 116 mio. tons. Med udgangspunkt i de udnyttelsesgrader, som er beregnet sammen med industrien for hver enkelt type anlæg, når man frem til, at denne produktion forudsætter en kapacitet af størrelsesordenen 153,5 mio. tons.

Den kapacitet, der eksisterede i Fællesskabet i januar 1993 - ifølge oplysningerne fra den seneste undersøgelse, foretaget i 1994 - androg 172,5 mio. tons.

Dette viser, at der eksisterer en strukturbetinget overskudskapacitet på mellemlang sigt på mindst 19 mio. t/år varmvalsede produkter, hvilket bekræfter de skøn, der i november 1992 blev foretaget sammen med eksperter fra industrien og medlemsstaterne. Denne minimale overskudskapacitet på 19 mio. t/år inkluderer ikke de lukninger på 11,2 mio. t/år, der allerede er truffet beslutning om.

D. **KONKLUSIONER**

De konklusioner, der i dag kan drages for så vidt angår de to hovedelementer, som strukturomlægningsprogrammet for Fællesskabets jern- og stålindustri er baseret på, kan sammenfattes således:

I. **KAPACITETSNEDSKÆRINGER**

Minimumsmålet - der stadig gælder - på 19 mio. t/år for kapacitetsnedskæringerne er ikke nået, fordi industrien ikke har fremlagt et fyldestgørende kapacitetsnedskæringsprogram.

II. **LEDSAGEFORANSTALTNINGER**

Som allerede bebudet af Kommissionen og bekræftet på rådsmøderne i juni og september er der ikke længere noget grundlag for at opretholde de væsentligste af de ledsageforanstaltninger, der blev truffet beslutning om på rådsmødet den 25. februar 1993. Dette giver sig konkret udslag i følgende beslutninger og tiltag:

1. **Interne markedsstabiliseringsforanstaltninger**

Kommissionen vil ikke fortsætte de markedsstabiliseringsforanstaltninger, der er iværksat i henhold til artikel 46, længere end til og med fjerde kvartal 1994: det økonomiske genopsving indebærer, at de kvartalsvise retningslinjer pr. produkt ikke længere er nødvendige, og jern- og stålvirksomhederne må være i stand til - på grundlag af de samlede halvårslige angivelser i stålprognoserne - hver især at beslutte, hvilken produktionsstrategi og leverancestrategi på EU-markedet de vil følge.

2. Strukturforanstaltninger

Kommissionen konstaterer, at de tilladte rammeaftaler i henhold til artikel 53a ikke længere har noget formål, da der ikke foreligger konkrete forslag fra industriens side.

3. Sociale foranstaltninger

Kommissionen vil i det omfang, der er budgetmidler til rådighed, opretholde de sociale foranstaltninger til støtte for de lukninger, der finder sted inden udgangen af 1995. Den påtænker imidlertid ikke at forhøje budgetrammen ud over de oprindeligt fastsatte 240 mio. ECU. De ansøgninger, der hidtil er indgivet af medlemsstaterne, andrager ca. 185 mio. ECU.

4. Eksterne foranstaltninger

- Kommissionen vil forlænge den "a priori"-overvågningsordning, der blev indført i slutningen af 70'erne uafhængigt af den nuværende strukturomlægningsproces.
- Fra og med 1995 vil Kommissionen ikke længere anvende ordningen for hurtig statistisk kontrol ("a posteriori"), som i størstedelen af medlemsstaterne ikke fungerer effektivt.
- I lyset af Kommissionens og Rådets beslutninger af juli 1993 vil Kommissionen ikke foreslå, at de toldkontingenter, der er forhandlet med Tjekkiet og Slovakiet for en række jern- og stålprodukters vedkommende, bliver videreført i 1995, men den understreger nødvendigheden af fortsat nøje at overvåge udviklingen i handelen inden for sektoren.
- På grundlag af de mandater, der for nylig er vedtaget af Rådet, fører Kommissionen forhandlinger med Rusland, Ukraine og Kasakhstan om kvantitative restriktioner for import af visse jern- og stålprodukter fra disse republikker i årene 1995 og 1996.

5. Kontrol med statsstøtte

Kommissionen vil fortsætte den igangværende "monitoring" for at kunne føre meget stram kontrol med den statsstøtte, der blev tilladt i december 1993, og den forventer, at medlemsstaterne holder deres løfte om at undgå nye ansøgninger om tilladelse til statsstøtte.

Det er således op til Fællesskabets industri ved egne midler at fuldføre tilpasningen af produktionsstrukturerne til udviklingen i efterspørgslen.

STEEL INDUSTRY - RESTRUCTURING OF THE EUROPEAN

STEEL INDUSTRY - STATE AID

INDUSTRY COUNCIL CONCLUSIONS

The Council heard an oral report from Commissioner Bangemann on the current situation as regards the programme for reducing the production capacities of the European steel industry and agreed:

- to extend the flanking measures which it had decided to implement on 25 February 1993 (and renewed on 21 September 1993 and 22 April 1994) until the date of its next meeting;
- to hold a conclusive discussion of this item at its next meeting when the Commission should be in a position to submit a definitive report on the restructuring plan;
- to remind the non-subsidized industry of its responsibility in making an extra effort to attain the minimum closure level of 19 million tonnes;
- that if the capacity reduction programme failed, the flanking measures for the restructuring plan would be abolished, as provided for in the Commission's communication to the Council of 21 June 1994.

Pending the Commission's second six-monthly report on the monitoring of official aid, the Council also heard a statement by Commissioner Van Miert reporting on the State aid situation and held a wide-ranging discussion of the subject.

STATUS OVER KAPACITETSNEDSKÆRINGER

	mio. tons pr. år		
	STÅL	VARMVALSEDE PRODUKTER	KOLDVALSEDE OG BEKLÆDTE PRODUKTER
ANSLÅET OVERSKYDENDE KAPACITET	33,7-39,6	19,0-26,2	3,2-14,5
STØTTEDE VIRKSOMHEDER	2,0	5,4	-
IKKE-STØTTEDE VIRKSOMHEDER	11,2	5,8	1,8
DEN ITALIENSKE PRIVATE SEKTOR	5,0	5,0	-
I ALT	18,2	16,2	1,8

ISSN 0254-1459

KOM(94) 466 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10

Katalognummer : CB-CO-94-495-DA-C

ISBN 92-77-81530-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg